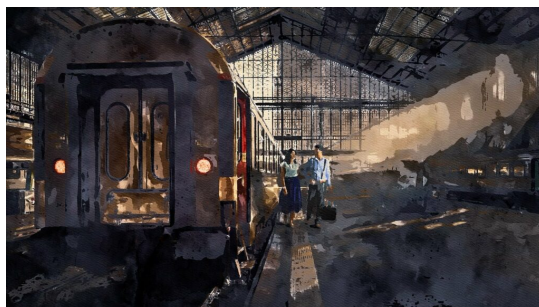

Vedomosti

sv. Maximilián Kolbe

25. júna 2023 ✝ Cirkev

V železničnom vagóne som sa stretol s akýmsi pánom, ktorý veľmi oslavoval vedu a vedomosti a zdalo sa, že chcel mať v tejto veci posledné slovo. Spýtal som sa ho, ktorá veda si je takto sebou istá? Uviedol medicínu. Musel som mu teda oponovať, že práve medicína ešte vo veľkej miere tápe. No ľudí, ktorí zbožšťujú dnešné vedomosti a vedu, môžeme nájsť mnoho. Tak ako kedysi v staroveku v rozličných krajinách zbožšťovali slnko, kamene, stromy, zvieratá, a pod.

Ilustračný obrázok, zdroj: pixabay.com

Je pravdou, že dnešná veda našla odpoveď na celý rad otázok, ale nemôžeme si namýšľať, že za 100 rokov, možno už 50, nebudú budúce generácie pozerieť na dnešné výsledky s istým dešpektom, tak ako my pozeráme na výtobytky vedy spred desiatok rokov. A možno nám ešte budú vyčítať, že sme nevyužili dostatočne dané podmienky a nezískali sme všetko, čo sme mohli a možno mali získať.

V každom prípade vždy, keď porovnáme množstvo vyriešených otázok s tými, na ktoré máme iba nejasné odpovede alebo ich ešte vôbec nemôžeme nájsť, musíme si priznať, že celá tak veľmi ospevovaná dnešná veda je iba malým dieťaťom v kolíske. Veľmi správne to vyjadril profesor univerzity v Ríme jezuita Goretti, že pri skúmaní prírodných javov prichádzame nanajvýš k štvrtému alebo piatemu „prečo“ a ďalej už nedokážeme nájsť odpoveď. Napríklad: spadne mi pero. Prečo spadlo? Lebo ho pritiahla zem. A prečo ho pritiahla zem? ... Prečo sa telesá priťahujú? A tu už nedokáže dať istú odpoveď. Máme iba rôzne hypotézy. Takže už pri druhom „prečo“ sa potkýname. A kedy sa prepracujeme k stému, tisícemu a tak ďalej „prečo“? Nuž, veda je naozaj iba v plienkach.

Nechcel by som nikoho odrádzať od vedy. Kto má k tomu danosti a možnosti, nech študuje a skúma čo najviac. Chcel by som však poukázať na dve veci: po prvé – aby sme nepreceňovali vedu a poznatky a dokázali si pokorne priznať, že veľa, veľmi veľa tajomstiev je a bude pre nás ukrytých.

Keď totiž ide o tajomstvá, ktoré v sebe obsahujú pojem nekonečna, ako Boh, život, a pod., nikdy ich nedokážeme našim obmedzeným rozumom obsiahnuť. Po druhé – bol by nerozumný ten, kto by ponorený do skúmania atómu alebo iného detailu poznania zabudol na definitívny cieľ svojho života a prostriedky, ktoré k nemu vedú a až na smrteľnej posteli by sa zamýšľal nad tým, či je po smrti nejaký život alebo nie.

Sv. Maximilián Mária Kolbe
článok v časopise Rycerz Niepokalanej, apríl 1934

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/vedomosti/>